

“ମିଠେ ବରତେ:- ବରତ୍ତପାନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଭାରତ ଉପରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସାରା ଦୁନିଆ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପତିବା ପାଇଁ ଯାଉଛି, ବାବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭାରତକୁ ସୁଖଧାମରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି ” ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ?

ଉତ୍ତର:- ଯୋଗବଳ ନିମା କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେ ଦାନ ତୋ ଛୁଟେ ଗ୍ରହଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରଗୁଡ଼ିକୁ ଦାନ କରିଦେଲେ ଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । କାମ ବିକାର ଯାହାକୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଇଛି ତାକୁ ଦାନ କରିଦିଅ, ତେବେ ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । (୨) ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ଏବଂ ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ତ୍ୟାଗ କର ।

ଶୀତ:- ତୁମ ମାତା ପିତା

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ମହିମା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଉକ୍ତିପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉକ୍ତମାନେ କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବରସା ନେଉଛ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣିଛ - ବାବା ଆମ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଭାରତକୁ ସୁଖଧାମରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରୁଛନ୍ତି ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ସେହିମାନେ ହିଁ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହେବେ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ମହିମା ତ ଅପରମଥପାର । ଏବେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଉଛୁ । ବରତ୍ତପାନ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ସାରା ଦୁନିଆ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଅବିନାଶୀ ଦଶା ପଡ଼ିଛି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଯେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଭାରତରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପତିବାକୁ ଯାଉଛି କାରଣ ବରତ୍ତପାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ବରତ୍ତପାନ ତ କୌଣସି କଳା ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ଏଠାରେ ଖୁସିରେ ରହିବ, ଆଉ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଖୁସି ହଜିଯିବ । ସାରା ଦୁନିଆ ଯାହାଙ୍କର ମହିମା ଗାଉଛନ୍ତି ସେ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଫି ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଥିଲି । ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଦେଖିବ - ଧିରେ ଧିରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କିବେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵଲୋଗାନ ମଧୁ ଚାରିଆଡ଼େ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏକ ଧରମ, ଏକ ଭାଷା, ଏକ ରାଜ୍ୟ ହେଉ, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ତ ଆତ୍ମା କହୁଛି ନା । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ବାସ୍ତବରେ ଭାରତରେ ଗୋଟିଏ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ବରତ୍ତପାନ ସମମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି । ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, କେତେବେଳେ ଏ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ଏହା କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ । ଭାରତକୁ ପୁଣି ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଗତ ଭାବେ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କହିଥା’ନ୍ତି ନା - ଦେ ଦାନ ତୋ ଛୁଟେ ଗ୍ରହଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ ଦେଲେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡ଼ିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ବିକାର ଗୁଡ଼ିକୁ, ଅବଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦାନ ଦେଇ ଦିଅ । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ବାବା ଆସି ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କାମ ବିକାର ବହୁତ ବଡ଼ ଅବଗୁଣ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି କଥାକୁ କେବଳ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ । ଭାରତ ଯିଏକି ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ଏବେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, ଭାରତ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ବରତ୍ତପାନ ବିକାରର ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଛି, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେ ଦାନ ତୋ ଛୁଟେ ଗ୍ରହଣ (ଦାନ ଦେଇଦିଅ ତେବେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡ଼ିଯିବ) । ଏହି କାମ ବିକାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଇଥାଏ, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରର ଦାନ ଦେଲେ ତୁମେ ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ, ଯଦି ନ ଦେବ ତେବେ ୧୨ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉତ୍ତରରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜର ପାର୍ତ୍ଵ ମିଳିଛି । ଏକଥା ମଧୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ, ତୁମ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ପାର୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେଉଛ । ଏହି ଉତ୍ତର ଆବିନାଶୀ, ଏଥିରେ ବହୁତ ଅଭିନେତା ଏବଂ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଅଭିନେତା ହେଉଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ-ନାରାୟଣ । ଉତ୍ତରରେ ଏମାନଙ୍କର ନମ୍ବରଠାନ ପାର୍ତ୍ଵ ରହିଛି । ବିଶ୍ଵ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ଵତୀ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ଵତୀ ହିଁ ବିଶ୍ଵ ହେଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛନ୍ତି, ସାରା ଚକ୍ର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରର ପଢ଼ିଲେ ମଧୁ ଏସବୁ କଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ କଳପର ଆଶ୍ଵକ୍ଷୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ ତ ସ୍ଵତ୍ଵିକା ମଧୁ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ନିଜର ହିସାବ ଖାତା ଉପରେ ସ୍ଵତ୍ଵିକ ଚିହ୍ନ ତିଆରି କରିଥା’ନ୍ତି । ଗଣେଶଙ୍କର ପୂଜା କରନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ହିସାବ ଖାତା । ସ୍ଵତ୍ଵିକାରେ ୪ ଭାଗ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ଜଗନ୍ନାଥପୁରୀରେ ଚାଉଳ ହଣ୍ଡା ରଖିଥା’ନ୍ତି, ତାହା ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ୪ ଭାଗ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଚାଉଳର ହିଁ ଭୋଗ ଲାଗିଥାଏ କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ନ ବହୁତ ଖାଆନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ଵାରରେ ଅନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ଖାଣ୍ଡି ଘିଅରେ ଭୋଗ ତିଆରି ହୁଏ । ସେମାନେ ଭୋଜନ ମଧୁ ବହୁତ ସ୍ଵଚ୍ଛତାର ସହିତ ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ପ୍ରସାଦ ବହୁତ ଲଜ୍ଜତର ସହିତ ନେଇ,

ଭୋଗ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି ତା' ପରେ ପୁଣି ପଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ଯାହାକୁ ଦୋକାନରେ ରଖନ୍ତି । ସେଠାରେ ବହୁତ ଭିଡ଼ ହୁଏ । ଏ ସବୁ ବରହୁମାବାବା ଦେଖିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି? ଅତି ସୁନ୍ଦରୀ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ନିଶା ରହୁଛି? ଆମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାବା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରିଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ନିର୍ଲୋପ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ତା'କୁ ନିର୍ଲୋପ କହିବା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମର ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ କହିବା, ଏହା ଯେମିତିକି ରାତି-ଦିନର ଫରକ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ କେହି ଯଦି ଭଲ ରୂପେ ମାସେ-ଦେଢ଼ ମାସ ଆସି ବୁଝିବେ ତେବେ ଯାଇ ଏସବୁ ପଏଣ୍ଟସ୍ ବୁଝିପରେ ରହିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଜଞ୍ଜାନର ପଏଣ୍ଟସ୍ ବହୁତ ବାହାରୁଛି । ଏହା ଯେପରି କସ୍ତୁରୀ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କର ପୁରା ନିର୍ଗନ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସି ଦୁର୍ଗତିରୁ ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପଡ଼ିଛି । ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛି ପୁଣି ରାବଣ ତୁମ ଉପରେ ରାହୁର ଦଶା ପକାଇ ଦେଇଛି । ବରତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜର କ୍ଷତି କରିବା ଭରତ ନୁହେଁ । ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ନିଜର ଖାତା ସର୍ବଦା ଠିକ୍ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାପାରରେ କ୍ଷତି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନାତି ଅର୍ଥାତ୍ ବୋକା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟାପାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟାପାର କୋଟିକରେ କେହି ନିଶେ ନିଶେ ହିଁ କରନ୍ତି । ଏହା ଅବିନାଶୀ ବ୍ୟାପାର, ଆଉ ସବୁ ବ୍ୟାପାର ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଏବେ ତୁମର ସତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟାପାର ହେଉଛି । ବାବା ଜଞ୍ଜାନର ସାଗର, ସୌଦାଗର, ରତ୍ନାଗର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ତ ବହୁତ ଆସନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ମୁସ୍କିଲରେ କେହି କେହି ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଭାରତ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ଅଟେ ନା । ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପାଣିର ଗଞ୍ଜା ତ ସାରା ଭାରତରେ ରହିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପତିତ-ପାବନ କୌଣସି ପାଣିର ଗଞ୍ଜା ନୁହେଁ । ତୁମ ଜଞ୍ଜାନ ଗଞ୍ଜାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ମେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲାଗିବ, ଦିନକୁ ଦିନ ଚିତ୍ତ ତିଆରି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଏଭଳି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଚିତ୍ତ ତିଆରି ହେବା ଦରକାର ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ମଜା ଆସିଯିବ । ସେମାନେ କହିବେ ଏମାନେ ତ ଠିକ୍ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ସିଦ୍ଧି ଚିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଫାଷ୍ଟକଲାସ ଅଟେ । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାରଥ କରୁଛ ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ, ଆମ ଭିତରେ କୌଣସି ଛୋଟ କିମ୍ବା ବଡ଼ କଣଟା ନାହିଁ ତ ? କାମ ବିକାରର କଣଟା ନାହିଁ ତ? କରୋଧର ଛୋଟ କଣଟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ । ଦେବତାମାନେ କରୋଧୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି - ଶତ୍ରୁକରତ୍ତ୍ୱ ଆଖି ଖୋଲିଲେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ କଳତ୍ତ୍ୱ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ବିନାଶ ତ ନିର୍ଗତି ହେବ । ସୁକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ କ'ଣ ଶତ୍ରୁକରତ୍ତ୍ୱର ବେକରେ ସାପ ଆଦି ଥାଏ । ସୁକ୍ଷ୍ମଲୋକ କିମ୍ବା ବରହମ୍ଲୋକରେ ସର୍ପ ଆଦି କିଛି ନ ଥାଏ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ରହିଛି । ସ୍ଵର୍ଗର ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବ । ବରତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ କଣଟା ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହାକୁ କଣଟାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୁହାଯାଏ । ସତ୍ତ୍ୱପୁର ହେଉଛି ଫୁଲର ବଗିଚା । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଦେଖୁଛ ବାବା କିପରି ଫୁଲର ବଗିଚା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହସାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସବୁ ସଜନୀମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ରାବଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଲକୁଳ କଳା କରିଦେଇଛି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ଯେ ଆମ ଉପରେ ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ପଡ଼ିଛି । ଅଧା ସମସ୍ତ ସୁଖ, ଅଧା ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ, ସେଥିରେ ଲାଭ କ'ଣ? ବାସ୍ତବରେ ଆମର ୩/୪ ଭାଗ ସୁଖ ଏବଂ ୧/୪ ଭାଗ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଡରାମା ଏହିଭଳି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ବହୁତ ଲୋକ ପଚାରିଥା'ନ୍ତି ଡରାମା ଏପରି କାହିଁକି ତିଆରି ହୋଇଛି? ଆରେ ଏହି ଡରାମା ତ ଅନାଦି ଅଟେ ନା । କାହିଁକି ଏଭଳି ତିଆରି ହୋଇଛି, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଡରାମା ଯାହାକି ପୂର୍ବ ନିର୍ମିତ ଅଟେ । ଏଥିରୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମୋକ୍ଷ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ତ ଅନାଦି ଯାହାକି ଚାଲିଆସୁଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ । ପ୍ରଲୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ବାବା ନୁଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତି କେତେ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପତିତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଡାକନ୍ତି । ମୁଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର କାୟା କଳ୍ପତରୁ କରୁଛି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଅଧାକଳ୍ପ ପରମ୍ପରା କେବେ ବି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମେମାନେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବହୁତ ପୁରୁଷାରଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତିକି ଭରତ ପଦ ପାଇବ ସେତିକି ଭଲ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ରୋଜଗାର ପାଇ ପୁରୁଷାରଥ କରିଥା'ନ୍ତି । କାଠ ବିକରି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କହିବ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିବି । କେହି ଠକାମୀ କରି ମଧ୍ୟ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାରେ ତ ପଇସା ଉପରେ ହିଁ ବିପଦ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତ ତୁମର ପଇସା କେହି ଲୁଟିବେ ନାହିଁ । ଦେଖ, ବରତ୍ତମାନର ଦୁନିଆରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରୁଛ । ତେବେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବା ଦରକାର - ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି? (ନାରଦର ଉଦାହରଣ) ମନୁଷ୍ୟ ଅନେକ ତୀରଥ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା'ଦ୍ଵାରା କିଛି ହେଲେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏହା ଉପରେ

ଏକ ମଧୁସ୍ତ ଗୀତ ରହିଛି - ଚାରୋ ଡରଫ ଲଗାସ୍ତେ ଫେରେ ଫିର ଭି ହରଦମ ଦୂର ରହେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାରିଆଡେ ଚକ୍ର ଲଗାଇଲି ପୁଣି ମଧୁସ୍ତ ଦୂରରେ ରହିଲି । ବାବା ତୁମକୁ ବହୁତ ଭଲ ଯାତରା ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କର, ତେବେ ତୁମର ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ବହୁତ ଭଲ ଯୁକ୍ତି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଏହା ମୋର ଲୋନ ନେଇଥିବା ଶରୀର । ବରହମାବାବା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ଏହି ଶରୀର ଲୋନରେ ଦେଇଛି । ବାବା ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଭାଗୀରଥ । ବରତତମାନ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ରାମପୁରୀକୁ ଯିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତେଣୁ ଖୁବ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । କର୍ତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟ । ସବୁର ଆଧାର ହେଲା ମୁରଲୀ । ମୁରଲୀ ଯଦି ତୁମକୁ ନ ମିଳିବ, ତେବେ ଶ୍ରୀମତ କେଉଁଠୁ ଆଣିବ । ଏପରି ନୁହେଁ କେବଳ ନିଶେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହିଁ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବେ । କେହି ବି ମୁରଲୀ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇ ପାରିବେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ କହିବା ଉଚିତ୍ - ଆଜି ତୁମେ ଶୁଣାଅ । ବରତତମାନ ତ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଚିତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ନିଜ ଦୋକାନରେ ରଖି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସେଣ୍ଟରରେ ରଖି ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । କୁହ, ଆସ ଆମେ ତୁମକୁ ଏହି ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବୁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି । କାହାର କଲ୍ୟାଣ କରିବାରେ ଯଦି କିଛି ସମସ୍ତ ଚାଲିଗଲା ତେବେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ସେ ସୌଦା କରିବା ସହିତ ଏହି ସୌଦା ମଧୁସ୍ତ କରାଇପାରିବ । ଏହା ବାବାଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତନର ଦୋକାନ ଅଟେ । ଏଥିରେ ନମ୍ବରଠାନ ଚିତ୍ର ହେଲା ସିଦ୍ଧି ଚିତ୍ର ଏବଂ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ଚିତ୍ର । ଭାରତକୁ ଶିବ ଭଗବାନ ଆସିଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ସେହି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଜ୍ଞ ମଧୁସ୍ତ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁର୍ୟ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ରାଜା-ରାଣୀ କରୁଛି, ଯାହାଙ୍କୁ ବିକାରୀ ରାଜାମାନେ ମଧୁସ୍ତ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସ୍ତ୍ରୀର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବାର ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ବାବା କୌଣସି ଘର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ମନା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭଲେ କର । ପଇସା ତ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ, ତେଣୁ ସେହି ପଇସାରେ କାହିଁକି ଘର ତିଆରି ନ କରିବ, ଆରାମରେ ରୁହ । ପଇସା କାମରେ ଲାଗିଯିବା ଦରକାର । ଘର ମଧୁସ୍ତ ତିଆରି କର, ଖାଇବା ପାଇଁ ମଧୁସ୍ତ ରଖ । ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ମଧୁସ୍ତ କର । ଯେପରି କାଶ୍ମୀରର ରାଜା ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆର୍ୟ୍ୟ ସମାଜକୁ ଦାନରେ ଦେଇଦେଲେ । ନିଜର ଧର୍ମ, ଜାତି ପାଇଁ ମଧୁସ୍ତ କିଛି କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ସେପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ତ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏଠାରେ ଜାତି ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେ ସବୁ ହେଲା ଦେହର ଜାତି । ମୁଁ ତ ତୁମ ଆତମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ବିଶ୍ୱାସ ରାଜତ୍ୱ ଦେଉଛି । ଉପାମ ଅନୁସାରେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ନେବେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ - ଆମ ଉପରେ ବୁଦ୍ଧସ୍ତ୍ରୀର ଦଶା ପଡ଼ିଛି । ଶ୍ରୀମତ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଆଉ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଭକ୍ତମାର୍ଗରେ ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ କିଛି ନା କିଛି ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଯାହାର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ମିଳିଥାଏ । ବରତତମାନ ତ ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଆସିଛି, ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜ ଧନକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ମୋର ତ କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଶିବାବାବା କ'ଣ ନିଜ ପାଇଁ ଘର ତିଆରି କରିବେ । ଏହା ସବୁ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ଗରୀବ ସାହୁକାର ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହିଥା'ନ୍ତି । କେହି-କେହି ବିଗିଡ଼ିଯାଆନ୍ତି - କହନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କର ମଧୁସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । କାହାକୁ ମହଲରେ, କାହାକୁ କୁଡ଼ିଆ ଘରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଶିବବାବାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହିବେ କେବେ ଏପରି କଥା କହିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ପଚାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଦେଖାଯାଏ ଏମାନେ ନିଜ ଘରେ ଏପରି ଆରାମରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ପ୍ରବନ୍ଧ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କୁହାଯାଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଖାତିରି କର । କୌଣସି ଜିନିଷ ନ ଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ ମିଳିପାରିବ । ବାବାଙ୍କର ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଏତେ ଅଗାଧ ସ୍ନେହ, ଆଉ କାହାର ନ ଥିବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧୁସ୍ତ ଉପାସ ବାହାର କର । ଏଥିରେ ଦରକାର ନା ପାଦ ଭୂମି, ଯେଉଁଠାରେ ପିଲାମାନେ ବୁଝାଇବେ । ଯଦି କୌଣସି ଧନୀଲୋକର ବଡ଼ ହଲଟିଏ ମିଳିଯିବ, ତେବେ ଆମକୁ କେବଳ ଚିତ୍ର ହିଁ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଘଣ୍ଟାଏ-ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ସକାଳେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କ୍ଳାସ କରି ଚାଲିଯିବୁ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସବୁ ଆମର ହେବ କିନ୍ତୁ ନାମ ତୁମର ହେବ । ଏଠାକୁ ବହୁତ ଆସିବେ, କଉଡ଼ିରୁ ହୀରା ହେବେ । ଆରତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ତ୍ତା ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚେକ୍ କରି ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରାମପୁରୀକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତନର ସୌଦା କରି କାହାର ନା କାହାର ମଧୁସ୍ତ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜେ ପବିତ୍ର

ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ତମୋଗୁଣୀ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଭିତରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଏକରସ ଏବଂ ଅଚଳ-ଅଚଳ ରଖୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ । ଦିନକୁ ଦିନ ପରିସ୍ଥିତି ଅତି ତମୋପ୍ରଧାନ ଆଡ଼କୁ ଯିବ, ବାତାବରଣ ଆହୁରି ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ । ଏହିଭଳି ବାତାବରଣ ଭିତରେ କମଳପୁଷ୍ପ ଭଳି ନିଆରା ରହିବା, ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସତୋପ୍ରଧାନ କରିବା - ଏଥିପାଇଁ ସେତିକି ସାହସ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏହି ବରଦାନ ସର୍ବଦା ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବ ଯେ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ, ତେବେ ପୁରକୃତି ଦ୍ଵାରା ହେଉ ବା ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ହେଉ ବା ଦୈବୀ ପରିବାର ଦ୍ଵାରା ହେଉ, ଯାହା ବି ପରୀକ୍ଷା ଆସିବ ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ଏକରସ ତଥା ଅଚଳ ଅଚଳ ରହିପାରିବ ।

ସ୍ଫଳୋଗାନ:- ଯଦି ବରଦାତା ପିତାଙ୍କୁ ନିଜର ସର୍ତ୍ତା ସାଥୀ କରିଦେବ, ତେବେ ତୁମର ରୁଦ୍ଧ ରୂପୀ ପାତ୍ର ସର୍ବଦା ବରଦାନରେ ଭରପୁର ରହିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶାରା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସର ବିଶେଷତା ଦ୍ଵାରା ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ଏହି ପରମାତ୍ମ ନିଷ୍ଠାନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏକମତର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂଗଠନର ଏକମତର ବିଶେଷତା - ଦେବତା ରୂପରେ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଏହି ବିଶେଷତା ହିଁ ଚମତ୍କାର କରିଦେଖାଇବ, ଏହାର ଆଧାରରେ ହିଁ ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ଏବଂ ପୁରତ୍ସକ୍ଷତା ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷତାରେ ନିର୍ଭରକାରୀ ହୁଅ । ଏଥିପାଇଁ ନିଜ ଭିତରେ ଯେଉଁ ମୂଳ ସଂସ୍କାର ରହିଛି ତା'କୁ ସମାପ୍ତ କରି ବାପଦାଦାଙ୍କର ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ କର୍ପୀ କରିବା ସହିତ ସମାନ ହୁଅ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ପୁରତ୍ସକ୍ଷତା ଠାରେ ବାବା ଦେଖାଯିବେ ଏବଂ ପୁରତ୍ସକ୍ଷତା ହେବ ।